

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720201378
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3720201378.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: W. D. D., so sídlom J., C. XX, W. XX XXX XXX, zastúpeného I. I. E., advokátom so sídlom J., C. XX, proti žalovanej K. M., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom G., M. XXXX/XX, o zaplatenie 2 522,88 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10. júna 2021 č. k. 8Csp/17/2020-77, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 491,04 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 491,04 eur od 27.10.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že dňa 14.01.2015 uzatvorila spoločnosť Q. V. Y., S. so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 3 300,- eur, pričom žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver v 60 splátkach po 100,32 eur mesačne, celková čiastka 6 019,20 eur, RPMN 30,32 %, fixná ročná úroková sadzba 30,32 %, priemerná hodnota RPMN 18,66 %, prvá splátka splatná dňa 20.02.2015, ďalšie splátky splatné vždy k 20. dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti 01/2020, doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy. Je nesporné, že táto zmluva je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná nesplácala úver riadne a včas, z prehľadu splátok a úhrad k zmluve č. XXXXXXXX vyplýva, že žalovaná uhradila sumu vo výške 2 808,96 eur. Q. V. Y. listom zo dňa 26.08.2017 vyzval žalovanú k úhrade nedoplatku na splátkach vo výške 300,96 eur s tým, že ak do 05.10.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 06/2017, bude spoločnosť Q. V. Y., S.. oprávnená úver zosplatiť. Žalovaná aj napriek výzve na zaplatenie dlžnej sumy pohľadávku neuhradila, a preto Spoločnosť Q. V. Y. listom zo dňa 21.10.2017 žalovanej oznámila vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. V konaní bolo preukázané, že formou notárskej zápisnice N XXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 došlo k projektu rozdelenia medzi zanikajúcou spoločnosťou Q. V. Y., S. a nástupníckymi spoločnosťami E., S. a E., B., S. Z priemerných úrokových mier z úverov, zverejňovaných Národnou bankou Slovenska, súd prvej inštancie zistil, že v mesiaci január 2015 bola pri nových spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov priemerná úroková sadzba vo výške 10,43 %, pričom v zmluve bola úroková sadzba

30,32 %, čo predstavuje takmer 3-násobok priemerných úrokov vyberaných oprávnenými subjektmi pri obdobných spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu považoval súd prvej inštancie dohodnutú výšku úroku z úveru v rozpore s dobrými mravmi, a teda zmluva je v tejto časti neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a žalobca nemá nárok požadovať za požičanie finančných prostriedkov odplatu - úrok. Súd prvej inštancie preto zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 491,04 eur, ktorá predstavuje rozdiel sumy poskytnutého úveru (istiny) 3 300,- eur a úhrad žalovanej v sume 2 808,96 eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaná tým, že nesplácala úver riadne a včas, dostala sa do omeškania a žalobcovi vznikol v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj nárok na úroky z omeškania, a preto súd zaviazal žalovanú k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 491,04 eur od 27.10.2017 do zaplatenia. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 39, § 53 ods. 9, § 517 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 2 písm. a), b), d) zák. č. 129/2010 Z. z., o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviaže žalovanú zaplatiť mu sumu 2 031,84 eur s úrokom z omeškania 5 % zo sumy 2 031,84 eur od 27.10.2017 do zaplatenia a prizná mu náhradu trov konania v celom rozsahu. Uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme zmluvne dojednaného úroku je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 30,32 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru bol zmluvný úrok. Výška priemernej RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy Ministerstvom financií SR v súlade s § 21 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 30.09.2014 predstavovala 15,16 %. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 predstavovala 30,32 %, t.j. 2 x priemernej RPMN 15,16 %. Výška dojednaného zmluvného úroku tak bola v súlade s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 účinného od 01.09.2014, nakoľko nepresahuje dvojnásobok priemernej výšky RPMN zverejnenej Ministerstvom financií SR v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 30.09.2014 vo výške 15,16 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je preto primeraná, v súlade so zákonom a dobrými mravmi.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol odvolateľom spochybnený vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 491,04 eur s 5 % úrokom z omeškania od 27.10.2017 do zaplatenia, v tomto výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

7. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (14.01.2015) ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

8. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom 14.01.2015, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

9. Podľa § 1 ods. 3 písm. a) bod 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom 14.01.2015, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok.

10. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom 14.01.2015, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu^{2a)} naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

11. Vyššie uvedený odkaz 2a) v § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odkazuje na § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

12. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch.

13. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

14. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom 14.01.2015, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

15. Podľa § 1a ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom 14.01.2015, najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

16. Aj keď metodiku použitú v § 1 a § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (ktorými sa vykonáva ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka) odborná prax podrobuje kritike (najmä preto, že stanovuje porovnávanie neporovnateľných veličín: úrokov a iných peňažných plnení prepočítaných na jeden rok postupom podľa § 1 s priemernou hodnotou RPMN podľa § 1a), je potrebné dať za pravdu žalobcovi v tom, že ak zákonodarca stanovil maximálnu hranicu odplaty v zákone a vo vykonávacom predpise, nemala by sa odplata, ktorá neprevyšuje takto stanovenú hranicu, považovať za neprimeranú a v zásade ani za rozpornú s dobrými mravmi.

17. V preskúmvanej veci bol jedinou dohodnutou odplatou za poskytnutie úveru úrok. Žiadne iné druhy odplaty nevyplývajú ani zo zmluvy samotnej, ani z tvrdenia strán. Podľa § 1 ods. 3 písm. a) bod 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. teda odplatu tvorí dohodnutý úrok (opakujúce sa plnenie v percentách za rok) vo výške 30,32 %.

18. V zmysle už vyššie citovaného ustanovenia § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. treba na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty použiť priemernú hodnotu RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov, zverejnenú Ministerstvom financií SR naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Nejde teda o priemernú RPMN za obdobie, v ktorom bola uzavretá predmetná zmluva a tiež nejde o priemernú RPMN na „spotrebiteľské a ostatné úvery“, ale o priemernú RPMN výlučne vo vzťahu k novoposkytnutým spotrebiteľským úverom bánk a pobočiek zahraničných bánk, a to za predchádzajúce obdobie.

19. Údaje o priemerných hodnotách RPMN zverejňuje ministerstvo financií vždy štvrťročne, a to pozadu, po zosumarizovaní štatistických údajov za ten-ktorý štvrťrok. Preto je logické, že najvyššia prípustná

výška odplaty sa síce posudzuje ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (§ 1a ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), avšak porovnávaným kritériom je priemerná hodnota RPMN zverejnená v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy (§ 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.). Prijateľnosť výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru totiž nemôže byť závislá od údajov, ktorý v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo ešte možné zistiť (takým je aj údaj o priemernej výške RPMN za obdobie, v ktorom bol predmetný úver poskytnutý). Keďže predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 14.01.2015, teda v priebehu prvého štvrťroka 2015, je potrebné pre určenie maximálnej odplaty použiť údaje za štvrtý štvrťrok 2014 (t.j. v čase predchádzajúcom uzavretiu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy - § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.).

20. V danom prípade nie sú kritériom pre porovnávanie údaje o úveroch poskytnutých bankami a pobočkami zahraničných bánk za tretí štvrťrok 2014, ako dôvodil žalobca, ale ani údaje za prvý štvrťrok 2015, ako uvádzal súd prvej inštancie, ale súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2014, zverejnenej na webstránke Ministerstva financií SR, z ktorých vyplýva, že priemerná RPMN bola v uvedenom období na spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov (vrátane) 13,95 %. Dvojnásobok tejto hodnoty (§ 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.) predstavuje 27,90 %.

21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zastáva názor, že výška zmluvného úroku dohodnutá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nebola v súlade s citovanými ustanoveniami § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 1, § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 a § 21 zák. č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ uvedená úroková sadzba prevyšovala najvyššie zákonom prípustnú výšku zmluvného úroku pre uvedené typy úverov, odvolací súd zastáva názor, že dohodnutá úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto je predmetná zmluva v časti dohodnutého zmluvného úroku neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a žalobcovi ním uplatnený nárok na zaplatenie zmluvných úrokov nie je možné priznať.

22. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol, potvrdil ako vecne správny vrátane rozhodnutia o trovách konania.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).